ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΒΗΜΑ 22-2-67

«Ἡ Ἑλλάδα δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβιώσῃ, σὰν σύγχρονο Κράτος, ἂν δὲν ἀκολουθήσῃ καὶ στὸν οἰκονομικὸ τομέα, ὅπως καὶ στὸν πολιτικό, ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική». Τοῦτο διεκήρυξε χθὲς ὁμιλῶν ἐνώπιον πυκνοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀκροατηρίου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βασιλεὺς Γεώργιος», κατὰ τὴν διάρκειαν συνεστιάσεως ὀργανωθείσης ἀπὸ τοὺς Συνδέσμους τῶν Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, τῆς Παντείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς, ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου. Ὑπεγράμμισε ὅτι «μόνον ὁ πλήρης ἔλεγχος τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀπὸ ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ποὺ ἀντλεῖ τὴ δύναμή της ἀπὸ τὸν λαόν, ἐγγυᾶται τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας» ἐνῶ ἀντίθετα «ἡ οἰκονομικὴ ὑποτέλεια ὑπονομεύει καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη».

Οἱ κυριώτερες προτάσεις, ἐξ ἄλλου, τοῦ κ. Α. Παπανδρέου στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ «ἐκδημοκρατισμοῦ» τῶν οἰκονομικῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

ΠΡΩΤΟΝ: Νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ Συνθήκη τῆς Συνδέσεώς μας μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά ὥστε νὰ διασφαλίζεται καλύτερα ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας σύμφωνα μὲ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ρόλον τοῦ ξένου κεφαλαίου, νὰ τηρηθῇ ἡ ἀρχὴ ὅτι τοῦτο εἶναι μὲν εὐπρόσδεκτο στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἐπένδυσίς του ἐξυπηρετεῖ τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον, ὅτι θὰ γίνεται κάτω ἀπὸ ἴσους ὅρους ἀνταγωνισμοῦ μὲ τὸ ἐγχώριο κεφάλαιο καὶ ὅτι θὰ συμβάλλη στὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας. Συμφέρον θὰ ἦτο, εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ἕνα μέρος τῶν ξένων ἐπιχειρηματικῶν ἐπενδύσεων νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ ἐξωτερικὸ δανεισμὸ ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους τῆς διεθνοῦς χρηματαγορᾶς.

Καὶ ΤΡΙΤΟΝ: Νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ οὐσιαστικὴ λαϊκὴ συμμετοχὴ στὸν προγραμματισμὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τόσο στὸ στάδιον τῆς διαμορφώσεως ὅσον καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος, μὲ τὴν μορφὴ τῆς συμβολῆς στὴ διαδικασία αὐτὴ καὶ τῶν ἐπὶ μέρους παραγωγικῶν κλάδων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ μέρους γεωγραφικῶν περιοχῶν τῆς χώρας.

Χίλια ἄτομα

Περὶ τὰ 1000 ἄτομα, πτυχιοῦχοι κατὰ τὸ πλεῖστον τῶν τριῶν σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, Παντείου Σχολῆς καὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς, συμμετεῖχον εἰς τὴν ὀργανωθεῖσαν ἀπὸ τοὺς συνδέσμους τῶν πτυχιούχων συνεστίασιν. Μεταξὺ αὐτῶν οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς κ.κ. Καλογερόπουλος, Τσιμάρας, Κουτσουμάρης καὶ Χρυσοκέρης, τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς κ.κ. Κυρκιλίτσης, Μπανταλούκας καὶ ἡ κ. Γεβεών καὶ Παντείου ὁ κ. Καράγιωργας. Παρευρίσκοντο ἐπίσης βιομήχανοι, ἔμποροι, ἐπαγελματίαι κ.λ.π. Ἐπίσης οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ.κ. Μαναβῆς, Μπίρης, Ι. Παπασπύρου, Κ. Παπασπύρου, Κατσικόπουλος, Χαραλαμπόπουλος, Ἀλευρᾶς, Περραιβός, Κουτσοχέρας, Ἄρχος, Παπαδημητρίου, Καρδαρᾶς καὶ οἱ πολιτευταὶ κ.κ. Στ. Κανελλόπουλος, Ἐμ. Στεφανάκης, Κακλαμάνης, Καραμφυλλίδης κ.δ.

Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασε ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς κ. Ἀνδριτσάκης, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσωπικότητά του ὑπεγράμμισε μεταξὺ ἄλλων ὅτι «τὸν ἐκέρδισε ἡ πολιτικὴ χωρὶς νὰ τὸν χάσῃ ἡ ἐπιστήμη».

Προγραμματισμός καὶ πολιτεία

«Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, σὲ μιὰ ὁμιλία μου πρὸς τὸν ὅμιλο Παπαναστασίου, ἔλεγα, πῶς ὁ ὅρος «ἀνάπτυξη» στὴν ἐποχή μας περιέχει ὅλες τὶς βασικὲς πολιτικές, κοινωνικές, οἰκονομικὲς διαδικασίες ποὺ προσδιορίζουν καὶ διαμορφώνουν τὴν μορφὴ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα. Γι' αὐτὸ τὸ βρίσκω ἰδιαίτερα ἐποικοδομητικὸ γιὰ τὴν κατανόηση τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, νὰ προτείνω τὸν ἀκόλουθο ὁρισμό: Ἀνάπτυξη εἶναι ἡ σχεδιασμένη διαρθρωτικὴ ἀλλαγὴ σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο μὲ στόχο τὴν ἐπίτευξη καὶ διατήρηση ρυθμῶν κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς προόδρου ποὺ δὲν θὰ ἦταν ἐφικτοὶ χωρὶς συνειδητὴ καὶ συντονισμένη συλλογικὴ δράση. Ἔτσι δίνουμε ἰδιαίτερη ἔμφαση, πρῶτον, στὸ γεγονὸς πῶς στὴν μεταποικιακὴ περίοδο ἡ ἀνάπτυξη ταυτίζεται μὲ σχεδιασμένη διαρθρωτικὴ ἀλλαγὴ καὶ δεύτερον, στὸ ἐξ ἴσου σημαντικὸ γεγονὸς πῶς ἡ ἀνάπτυξη στὴν ἐποχή μας ἔχει σαφῆ καὶ ἔντονα ἐθνικὸ χαρακτῆρα, πῶς συνδέεται ὀργανικὰ μὲ τὰ κινήματα ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, μὲ τὴν ταύτιση ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ὑπαναπτύκτους λαοὺς τῆς ἔννοιας τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως μὲ τὴν ἐθνικὴ τους συνείδηση. Πρόγματι, οἱ φτωχοὶ λαοὶ τοῦ κόσμου στὴν προσπάθειά τους νὰ μειώσουν τὴν διεθνῆ ἀνισότητα τοῦ εἰσοδήματος καὶ νὰ μικρύνουν τὴν ἀπόσταση στὰ διατικὰ ἐπίπεδα μεταξὺ τῶν φτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων ἐθνῶν, ἀναγκαστικὰ ὁδηγοῦνται σὲ διαρθρωτικὸ προγραμματισμὸ πάνω σὲ ἐθνικὴ βάση.

Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς πῶς σ' ὅλες σχεδὸν τὶς ὑπανάπτυκτες χώρες γνώμονας γιὰ τὴν τρέχουσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ὁλοένα καὶ περισσότερο γίνονται τὰ ἐθνικὰ προγράμματα ἀναπτύξεως. Τὸ βασικὸ τους χαροκτηριστικό, παρ' ὅλες τὶς τεχνικὲς τους ἀτέλειες, εἶναι ὅτι περιέχουν λίγο πολὺ ἕνα ρητὸ σχέδιο κοινωνικῆς δρόσεως γιὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας ποὺ ἀφοροῦν.

Ἀξίζει ἴσως νὰ ἐξετάσουμε τὰ βασικὰ βήματα τοῦ προγραμματισμοῦ στὴν διαμόρφωση ἑνὸς ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος κάτω ἀπὸ τὶς καλύτερες δυνατὲς συνθήκες — καὶ νὰ ὑποδείξουμε τὶς ἀποκλίσεις ἀπὸ τὸ ἰδεατὸ σχῆμα ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπ' τὶς ἀντικειμενικὲς συνθήκες.

Πρῶτον, πρέπει νὰ ἀνευροθοῦν καὶ προσδιορισθοῦν ὅλες οἱ ἐφικτὲς κατευθύνσεις ἀναπτύξεως ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ μιὰ οἰκονομία στὸ σύνολό της. Ἀλλὰ ἕνα τέτοιο ἔργο ξεπερνάει στὴν πρᾶξη τὴν πληροφοριακὴ δυναμικότητα ὁποιουδήποτε Κέντρου Προγραμματισμοῦ. Καὶ εἶναι ἔτσι ὑποχρεωμένοι οἱ ἐπιστήμονες ἑνὸς Κέντρου Προγραμ-

→ Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα

ΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΗΚ